

Casimier Lambin, koekbakker of koekenbakker?

Brood-, beschuit-, koek- en kleing Goedbakker Casimier Lambin, gevestigd op de hoek van de Steenstraat en de Grote Markt te Hulst, was ziedend!

In de stad werd er gefluisterd, dat hij zijn facturen niet betaalde en dat was zijn eer te na. De achterbakse roddel en achterklap was zo hardnekkig, dat hij zich repte naar Frederik Verwilghen, stadsdrukker en uitgever van Het Hulsterblad, voor een advertentie met de veelzeggende titel 'Laster is Laster'.

Iedereen, bij wie hij voor welke leverantie of dienst ook in het krijt stond, kon zijn facturen bij hem indienen, maar alleen als het om *regtvaardige rekeningen* ging. In dat geval zou hij *in gangbare specie*, d.w.z. 'in klinkende munt' betalen.

Klare taal, al zou het voorbehoud van 'rechtvaardige rekeningen' betekenen, dat een aantal nota's inderdaad door hem niet betaald was.

LASTER IS LASTER.

De ondergeteekende Brood-, Beschuit-, Koek-, en Klein-
goedbakker, op den hoek der groote markt B, n°. 43, in
de Steenstraat te Hulst, verzoekt al diegenen die aan hem
iets verkocht, geleverd, verhuurd of iets te vorderen heb-
ben, dat zij met *regtvaardige rekeningen* komen, dezelve
zullen door hem in *gangbare specie* voldaan worden.

CASIMIER LAMBIN.

Afbeelding 1 (Gemeentearchief Hulst)

Het Hulsterblad van 17 december 1870 nr. 294, blz. 2

Deze drastische oproep in het plaatselijk weekblad was stellig de beste munitie om de zwartmakerij de kop in te drukken, ook al wist nu echt heel Hulst van de affaire. De openlijke belofte van stipte betaling van de rekeningen zou het kernargument van de vuilspuiters teniet doen, als Lambin tenminste woord hield.

Deed hij dat niet, dan zou Jan Publiek hem meedogenloos aan de schandpaal blijven nagelen en was zijn goede naam en broodwinning binnen de kortste keren om zeep geholpen.

Het trof hierbij niet dat Casimiers vader, Louis André Lambin, eveneens broodbakker te Hulst, vijftien jaar eerder zozeer met schulden te kampen had, dat er op zijn huis beslag was gelegd en in het openbaar geveild. Voor de boze tongen was dit om van te smullen en ongetwijfeld een extra (schijn)argument dat het bij zoon Casimier wel hetzelfde liedje zou zijn.

Afbeelding 2

*Cartoon van Mark Retera,
22-07-2013*

Het effect van de advertentie van de boze bakker is verder buiten de lokale pers gebleven, maar niettemin geeft een aantal los van elkaar staande informatiebronnen een beeld van Casimier Lambin en onthult tevens de afloop van het gebakkelei over de onbetaalde rekeningen. We weten daardoor of de criticasters pertinente leugens hadden rondgebazuind (laster) of de waarheid hadden rond gesmoesd (smaad).

Afbeelding 3 (Goese Courant, 26 maart 1855)

Als gevolg van structurele betalingsachterstand was er in 1855 beslag gelegd op het huis(gedeelte) van de vader van Casimier Lambin, dat vervolgens bij openbare veiling bij opbod verkocht werd om de schulden te voldoen.

Een weinig vleiend toeval bij Casimiers eigen schuldpositie in 1870 en koren op de molen van de roddelaars.

**EXECUTORIALE VERKOOPING
EN TOEWIJZING.**

Op Zaterdag den 9 Junij 1855, des voormiddags ten 10 uren, ter terechtzitting voor geregtelijke uitwinningen van de Arrondissements-Regtbank te *Goes*, op het stadhuis aldaar,

OPENBARE VERKOOPING EN TOEWIJZING,
aan den meestbiedenden of hoogstafmijnenden, van:

DE HELFT IN EEN WOONHUIS, STALLING EN ERVE, met den gevolge en aanleve van dien, staande en gelegen binnen de stad *Hulst*, aan de noordzijde van de Kerk, in de Oostwijk lett. A, no. 129, bij het kadaster bekend sectie A, no. 127, groot 02 roeden, 10 ellen.

Ten verzoeke van *PHILIPPUS JOHANNES MAERTENS*, Koopman, wonende te *Hulst*, voor wien als Procureur waarneemt Mr. J. L. H. LIEBERT, wonende te *Goes*, wijk A, no. 146.

Ten laste van *LOUIS ANDRÉ LAMBIN*, Bakker, wonende te *Hulst*, tegen wien het beslag gedaan is.

GOES, 26 Maart 1855.

J. L. H. LIEBERT, *Procureur.*

Casemirus Lambin werd op 16 december 1832 geboren in Hulst als vierde kind van Louis André Lambin en Dorothea Castermans.

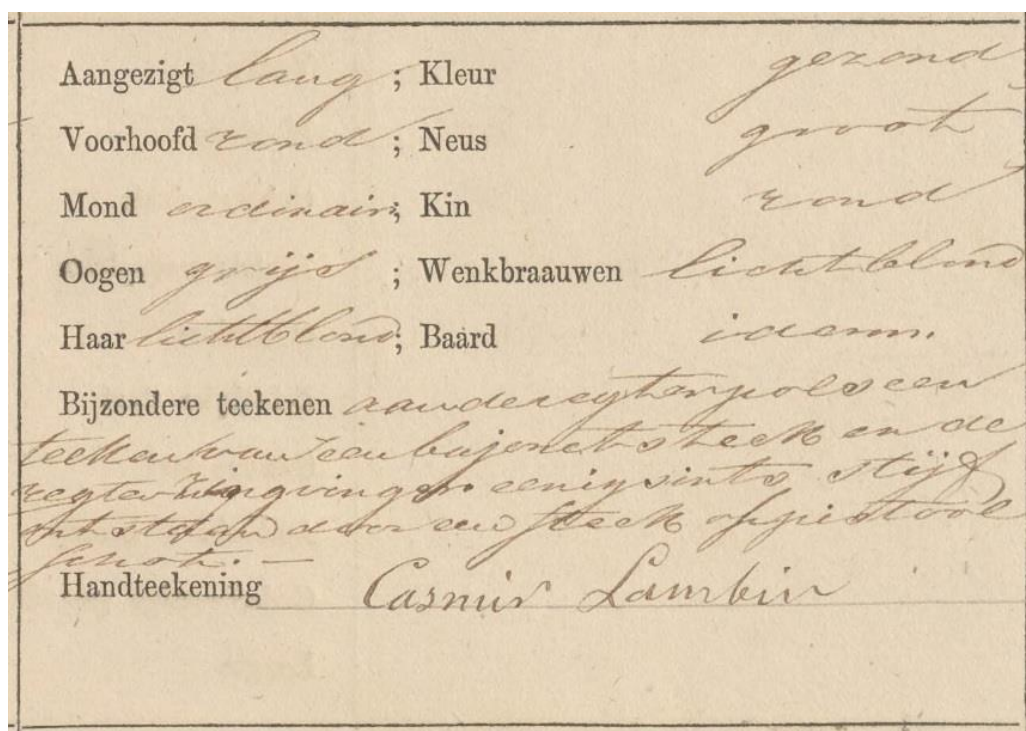
Nadat hem eerst een eenjarig zusje was ontvallen, verloor hij op 7-jarige leeftijd zijn moeder. Zij was pas 33 jaar en liet haar man met zes minderjarige kinderen achter. Na zijn lagere schooltijd kwam Casimier terecht in de scheepvaart en huwde begin jaren '50 Bartina (of Bertina) Rosalia Sponselee uit het dorp Boschkapelle bij

Vogelwaarde¹. Het echtpaar woonde in Antwerpen, wat mogelijk samenhang met 's mans maritieme beroep van scheepshofmeester.

Casimiers levenswandel verliep niet helemaal vlekkeloos, want als gevolg van een handgemeen had hij *aan de regter pols een teeken van een bajonetsteek en de regter ringvinger eenigsints stijf ontstaan door een steek of pistoolschot*².

Afbeelding 4 (N° 2. Register van het Huis van Arrest te Goes, toegangsnr. 254, Strafinrichtingen Zeeland, 1809-1973, signalementsregister, volgnummer 973)

Gedeelte van de beschrijving van het signalement van Casimier Lambin uit het signalementsregister van het Huis van Arrest te Goes op de dag van aankomst, 26 mei 1857

Deze verwondingen kwamen aan het licht, toen Casimier in 1857 in aanraking kwam met justitie, op verdenking van diefstal van goederen en geld.

Opgebracht door veldwachter Hendrik Mogge op 23 mei 1857, verbleef hij een paar dagen in het Huis van Bewaring te Hulst in afwachting van zijn rechtzaak.

¹

De huwelijksakte van Bartina en Casimier is niet aangetroffen, maar omdat hun eerste kind, Carolus Ludovicus in april 1856 is geboren, zal het huwelijk niet lang daarvoor zijn gesloten.

²

- N° 1, Register van het Huis van Bewaring te Hulst, toegangsnummer. 254, Strafinrichtingen Zeeland, 1809-1973, inventarisnummer 97, inschrijvingsnummer. 97.

- N° 2, Register van het Huis van Arrest te Goes, toegangsnummer 254, Strafinrichtingen Zeeland, 1809-1973, inventarisnummer. 91, inschrijvingsnummer 805.

- Een hofmeester is aan boord van een schip verantwoordelijk voor de voeding van de bemanning of in het geval van een passagiersschip belast met de algemene verzorging van de passagiers.

Op 26 mei volgde zijn transport naar het Huis van Arrest te Goes en - na de veroordeling - op 18 juni een enkele reis naar Rotterdam om zijn straf uit te zitten.

Nadat Casimier het zeemansleven verruild had voor het uitbaten van een bakkerij met bakkerswinkel in Hulst, ging het in 1862 opnieuw mis, toen hij werd vastgezet op verdenking *van diefstal gepleegd bij nacht in een bewoond huis door middel van binnenbraak*³. Na een tamelijk lang voorarrest van 27 februari tot 31 mei 1862 in het Huis van Arrest te Goes en aansluitend in het Huis van Justitie te Middelburg, kwam het Provinciale Gerechtshof van Zeeland tot vrijspraak en stelde hem direct op vrije voeten.

Ongetwijfeld zal deze kwestie in Hulst de beeldvorming over Casimier Lambin geen goed gedaan hebben.

Behalve zijn bakkersbedrijf had Lambin, volgens een aantekening in het register van het Huis van Justitie te Middelburg, nog een inkomstenbron en wel als commissionair; een tussenpersoon, die op zijn eigen naam werkzaamheden uitvoert in opdracht van en voor rekening van een ander. Voor deze dienst ontvangt de commissionair een vergoeding (commissie).

Dit beroep is nogal eens schimmig, omdat de opdrachtgever vaak anoniem wil blijven, waarmee de bezigheden van de commissionair worden afgedekt.

Wat Casimier Lambin als zaakwaarnemer deed, is dan ook buiten beeld gebleven.

Ruim anderhalf jaar na zijn opzienbarende advertentie bleek dat de kwaadsprekers uiteindelijk toch het gelijk aan hun zijde hadden.

In augustus 1872 verklaarde de rechter-commissaris Casemirus Lambin failliet en riep curator A. van Waesberghe de schuldeisers op om hun vorderingen op 11 september bij de rechtbank te Goes ter verificatie aan te bieden.

Op 17 september werd deze oproep herhaald voor de crediteuren, die op 11 september niet waren komen opdagen. Het uitpluizen van de failliete boedel en van de claims van de schuldeisers bleek een zaak van lange adem, want pas op 8

3

- N° 2, Register van het Huis van Arrest te Goes, toegangsnr. 254, Strafinrichtingen Zeeland, 1809-1973, inventarisnummer 91, inschrijvingsnr. 934.

- Register van het Huis der Justitie te Middelburg toegangsnr. 254, Strafinrichtingen Zeeland, 1809-1973, inventarisnummer nr. 351, inschrijvingsnummer. 707.

Afbeelding 5 *Goese Courant van 31 augustus 1872*

november 1877 werd in de Arrondissementsrechtbank in Middelburg door de curator rekening en verantwoording afgelegd van de afwikkeling van het bankroet van Lambin.

De onfortuinlijke bakker bleef nog ruim vijf jaar na zijn bankroet in Hulst wonen en kwam hier nog eenmaal voor het voetlicht en opnieuw op weinig positieve wijze. Wachtmeester der marechaussee de Le Lijs had in Hulst de paardendief Florentinus Strooband, landbouwersknecht te Sint Jansteen, op 19 juli 1873 in de kraag gevat. Omdat de arrestatie uitliep op een hevig worsteling, riep de politieman minutenlang de hulp in van omstanders, maar niemand hielp! Toen de in het nauw gebrachte de Le Lijs onze broodbakker, die zich onder de omstanders bevond, met name aanriep voor bijstand, deed hij niets. Ten langen leste wisten twee voorbijgangers, bierbrouwer Fassaert en hoofdonderwijzer Buitendorp uit Clinge samen met de marechaussee de arrestant te overmeesteren en af te voeren⁴.

⁴

Goese Courant, 31 juli 1873.

Enige maanden voor de finale afwikkeling van zijn faillissement had de onfortuinlijke bakker Hulst voor Rotterdam verruild, maar het lijkt er niet op, dat het met het gezin Lambin, ondanks deze vlucht, florissant gesteld was.

Afbeelding 6

Merkwaardigerwijs was echtgenote Bartina al op 7 februari 1876 in het bevolkingsregister als woonachtig in de Bogaertstraat ingeschreven en bovendien als gezinshoofd, samen met dochter Maria; Casimier arriveerde pas anderhalf jaar later ⁵.

Hij vond werk als stoker-machinist op een stoomlocomotief; aan een bakkersbedrijf waagde hij zich niet meer.

Het geeft te denken, dat er regelmatig verhuisd werd.

De Lange Pannekoekstraat in de jaren '30 van de 20^e eeuw, het tweede onderkomen van de Lambin's in Rotterdam

In de zomer van 1877 nam de familie haar intrek 1877 in de Lange Pannekoekstraat, waar Bertina op 12 november van dat jaar op 50-jarige leeftijd overleed.

februari 1879 werd geregistreerd Angenietje van der Net, met wie Lambin vlak daarna in het huwelijk trad.

⁵

Bartina wordt dan als gezinshoofd in dit register doorgehaald en Casimier als gezinshoofd ingeschreven (Bevolkingsregister Rotterdam 1860-1880, 494-03.211.0024, wijk 12 nr. 193 Bogaertstraat).

En nog was de 'odyssee' niet ten einde, want begin januari 1890 verhuisde het echtpaar naar Den Haag, waar Casimier tot aan zijn overlijden in 1907 bleef wonen.

In Hulst had broodbakker Casimier Lambin het bepaald niet gemakkelijk gehad. Tweemaal werd hij van diefstal en inbraak beschuldigd, wat hem eenmaal op een veroordeling en gevangenisstraf kwam te staan.

Mogelijke wanbetaling van zijn kant maakte hem tot het mikpunt van kwaadaardig geroddel.

De ontknoping van de kwestie eindigde voor hem in een persoonlijk drama van een bankroet, wat extra pijnlijk was, omdat de addertongen gelijk hadden gekregen.

Ondanks de ferme taal in zijn advertentie moet Lambin goed geweten hebben, dat hij structureel financiële problemen had: je gaat immers niet zomaar en niet meteen op de fles!

Casimier Lambin heeft zich in zijn advertentie onmiskenbaar overschreeuwd en was in dit verband toch wat meer koekenbakker dan koekbakker.

Afbeelding 7 (Rijksdienst voor het cultureel erfgoed; foto G. Delemarre)

Een foto uit 1956 van het zwaar onderkomen pand 'Estaminet Veemarkt', hoek Grote Markt - Steenstraat. In dit perceel was tot aan zijn bankroet in 1872 de bakkerij annex bakkerswinkel van Casimier Lambin gevestigd

